

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/52/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010069
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010069.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, E. F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 24. júla 2024 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 7. marca 2024, sp. zn. 75Pp/6/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 7. marca 2024, sp. zn. 75Pp/6/2024, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/94/2021 zo dňa 22.02.2022, právoplatným dňa 22.02.2022.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona sa odsúdenému určuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky a súčasne sa nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 2 (dva) roky a zároveň sa odsúdenému ukladajú v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona zákaz požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky,
- podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona povinnosť podrobiť sa na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na alkohol a iné návykové látky za účelom kontroly dodržiavania zákazu požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky,
- podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 3 Tr. zákona zákaz opustiť územie Slovenskej republiky,
- podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

III. Podľa § 66 ods. 1 písm. c) Tr. zákona v spojení s § 68 ods. 1 Tr. zákona sa nariaďuje kontrola dodržiavania zákazu opustiť územie Slovenskej republiky technickými prostriedkami.“

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú dodatočne písomne odôvodnil s poukazom na obsah výrokovkej časti napadnutého uznesenia, pričom ďalej uviedol nasledovné:

„Dôvodom podania sťažnosti je predpoklad, že u odsúdeného A. B. v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nie je splnená materiálna podmienka podmiennečného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti.

Predovšetkým je potrebné poukázať na obsah a závery hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, v ktorom sa konštatuje, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko recidívy je stredné.

Odsúdený A. B. sa dopustil závažnej násilnej trestnej činnosti voči svojej blízkej osobe.

Uvedená násilná trestná činnosť, spolu s nepriaznivou prognózou nepochybne svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno reálne očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život, preto je potrebné, aby uložený trest vykonal v uloženom rozsahu.

Zmysel podmiennečného prepustenia nespočíva iba tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za riadne plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom, teda po uplynutí zákonom ustanovenej doby výkonu trestu odňatia slobody, a to bez prihliadnutia k účelu trestu.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo však vzhľadom na ústavom prezumované stredné rizikové faktory jeho sociálneho zlyhania nie je možné očakávať.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že u odsúdeného A. B. vykonávaný trest neplní iba resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale predovšetkým funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu u menovaného odsúdeného zabezpečuje ochrana spoločnosti. Rozhodnutie okresného súdu o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody za súčasného uloženia skúšobnej doby s probačným dohľadom nemožno preto vyhodnotiť ako vecne správne.

Z vyššie uvedených dôvodov by v prípade odsúdeného A. B. naopak mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu a zabezpečiť u neho ďalší výkon uloženého trestu odňatia slobody, a ktorý by mal byť v tomto prípade uplatnený v celom jeho rozsahu.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Trestného zákona návrh odsúdeného A. B. o podmiennečnom prepustení s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami ako nedôvodný zamietol.“

K dôvodom sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený, pričom uviedol, že uvedené odôvodnenie sťažnosti neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by súdu neboli doposiaľ známe, a s ktorými by sa súd pri svojom rozhodnutí dňa 07.03.2024 nevysporiadal. Podľa odsúdeného súd prvého stupňa jednoznačne uviedol, že v jeho prípade sú splnené všetky formálne, ako i materiálne podmienky pre prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Ďalej poukázal na hodnotenie ÚVTOS Dubnica nad Váhom, v ktorom je resocializačná prognóza uvedená ako menej priaznivá, avšak k tomuto záveru zodpovedá aj rozhodnutie súdu, ktorý uložil dlhšiu skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 roky so súčasťou kontrolou technickým zariadením a s radom obmedzení a povinností. Záverom odsúdený prehlásil, že bude viesť riadny život na slobode a bude dodržiavať uložené obmedzenia a povinnosti v skúšobnej dobe. Navrhol krajskému súdu, aby sťažnosť prokurátora zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu, a to v minimálnom stupni stráženia, je stabilizované a pozitívne hodnotené bez disciplinárneho potrestania. Z hodnotenia ústavu vyplynuli len pozitívne poznatky týkajúce správania odsúdeného vo výkone trestu, za čo bol 3-krát disciplinárne

odmenený. Z týchto dôvodov sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k zrejmemu zlepšeniu. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmienené prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že odsúdený síce má v odpise z registra trestov evidované dva záznamy, avšak v prvom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a druhý záznam sa týka aktuálneho trestu odňatia slobody, ktorý odsúdený vykonáva pre spáchaný zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona. Odsúdený tento trest už vykonal v dostatočnej dĺžke, pričom počas výkonu trestu si uvedomil následok trestného činu, ktorého sa dopustil, čím dospel nielen ku kritickému postoju k spáchanej trestnej činnosti (t.j. domáce násilie voči poškodenej pod vplyvom alkoholu, pričom poškodená je jeho bývalá družka, s ktorou udržiava už len priateľský kontakt vo výkone trestu a súčasne sa vo výkone trestu podrobuje protialkoholickému osvete s pozitívnym výsledkom v podobe sebareflexie), ale aj vytvoreniu si životných ambícií vedúcim k správne budúceho fungovaniu jeho riadneho života. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech, ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátora, ktorý poukázal len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a na okresným súdom správne preukázané polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť nielen skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, a to za súčasnej kontroly technickými prostriedkami, čím by sa tak mali eliminovať možné rizikové faktory u odsúdeného.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.